

hodnutí nejen neodůvodnil, ale naopak, vylučuje možnost příslušnosti vojenského důstojníka ke služební kategorii ve smyslu plat. zák. v době před vydáním vl. nař. č. 104/1927 Sb., sám tento znak podobnosti popřel a přirovnává tedy jednotlivé důstojníky vojenské (st-le) s celou kategorií úřednickou, tím přípustnost analogie pro nestejnost porovnávaných členů v odporu k svému vlastnímu výroku vyloučil.

Již z toho, co uvedeno, vyplývá, že důvod, pro který nař. rozhodnutí použilo na st-le analogie výjimečného ustanovení v příčině kancelářských úředníků v § 168 a odepřelo mu zápočet jednoho roku do doby rozhodné pro stanovení výše služného podle zák. č. 103/1926 Sb., není v souhlasu se zák. a bylo proto nař. rozhodnutí podle § 7 zák. o ss zrušiti, aniž se musel nss zabývat ještě dalšími vývody stížnosti, pokud uplatňuje nesprávnost i dalšího předpokladu žal. úřadu, že totiž pro vojenské důstojníky-legionáře čekatelská lhůta zavedena nebyla.

Č. 11.159.

Stavební právo (Slezsko): Podle slezského stav. řádu není majitel nezastavěného pozemku povinen zříditi podél něho chodník; povinnost ta mu nemůže býti uložena ani »chodníkovým řádem« obcí vydaným a zem. správní komisí schváleným.

(Nález ze dne 21. března 1934 č. 4541.)

V ě c: Město N. B. proti zemskému úřadu v Brně o zřízení chodníku.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: Městský úřad v N. B. výměrem ze 4. července 1928 uložil na základě § 82 slez. stav. řádu a na základě chodníkového řádu usneseného městským zastupitelstvem a potvrzeného zsk-í pro Slezsko Adolfině F. a Marii P., aby podél své pozemkové parcely a podél svého domu zřídily při ulici chodník v šíři 2 m s okrajovými kameny dle předpisu chodníkového řádu.

Jmenované spolumajitelky pozemku podaly proti tomuto výroku, pokud jim ukládá zříditi chodník podél pozemkové parcely č. ... odvolání. Vyhovuje tomuto odvolání okr. úřad ve Fryštátě zrušil výměrem z 22. října 1930 v odpor vzatý výměr měst. úřadu jako nezákonný a vyslovil, že st-lky nemají povinnosti ke zřízení chodníku podél jejich stavební parcely, poněvadž ustanovení § 82 slez. stav. řádu ukládá majitelům domů zřízení dlážděných chodníků podél jejich stavebních budov, aneb stavebníkům, kteří hodlají se stavbou započítí. Na parcelách st-lek není však žádné budovy, parcely tyto jsou pouhými stavebními místy dosud nezastavěnými.

Proti tomuto rozhodnutí podala obec odvolání, v němž namítala, že § 82 slez. stav. řádu nečiní rozdílu mezi parcelami zastavěnými a nezastavěnými a že tudíž možno naříditi zřízení chodníku podél pouhých pozemků, usneslo-li se měst. zastupitelstvo chodníkovou povinnost uložit. Také podle § 101 brněnského stav. řádu má každá budova, jakož i každý pozemek míti chodník po celé délce uliční strany.

Zem. úřad v Brně dav zjistiti, že dům čp. . . . leží na stavební parcele č. . . . a že pozemek č. . . . je dvůr a zahrada, zamítl nař. rozhodnutím z 31. března 1931 odvolání obce N. B. a to z těchto důvodů: Podle § 82 slez. stav. řádu jest v městech podle možnosti naléhati na zřízení dlážděného chodníku v konstrukci a šířce podmíněné místními poměry. Toto ustanovení neukládá sice výslovně majitelům domů aneb stavebníkům, kteří hodlají se stavbou budov započítí, zřízení dlážděného chodníku, jak v důvodech napadeného výměru okr. úřadu je nesprávně uvedeno, nýbrž zní docela všeobecně. Z toho však, že cit. § 82 zařazen je do IV. oddílu stav. řádu, jenž obsahuje předpisy týkající se vedení stavby a jenž těsně souvisí s předchozími §§ 80 a 81, které upravují vztah staveb a budov k veřejným ulicím a náměstím, a že stav. řád zpravidla upravuje povinnost majitelů domů, jest souditi, že povinnost zřídití dlážděný chodník stihá podle slez. stav. řádu jen stavebníka nebo majitele domu a nikoli majitele nezastavěného pozemku, jak tomu je v daném případě. Na tom nemůže nic měniti okolnost, že měst. zastupitelstvo se usneslo na chodníkovém řádě, jenž byl zsk-i schválen a který ukládá povinnost k zřízení dlážděného chodníku nejen majitelům domů, nýbrž i majitelům pozemků přiléhajících k ulici, neboť pro posouzení sporné právní otázky jsou směrodatnými jen ustanovení slez. stav. řádu a nikoliv generelní předpisy obcí vydané, a nelze tedy těmito předpisy ukládati povinnost ke zřízení chodníků osobám, jež nejsou podle ustanovení stav. řádu k tomu povinny. Poukazuje-li obec na ustanovení § 101 mor. stav. řádu, stačí podotknouti, že daný případ je posuzovati podle slez. a nikoliv podle mor. stav. řádu.

Proti tomuto rozhodnutí podala městská obec N. B. stížnost k nss-u, o níž bylo takto uvažováno:

Na sporu jest především otázka, zda podle slez. stav. řádu postihuje povinnost ke zřízení chodníku vlastníka pozemku jen tehdy, je-li pozemek onen zastavěn, či i tehdy, jde-li o parcelu dosud nezastavěnou.

Předpis § 82 cit. stav. řádu, normující zřizování chodníků, nařizuje zcela všeobecně, aby v městech bylo podle možnosti naléháno na to, aby zřízen byl chodník takový a tak široký, jak podle místních poměrů jest zapotřebí. Na koho a za jakých předpokladů má se naléhati, aby zřídil chodník, místním poměrům vyhovující, v § 82 stav. ř. uvedeno není. Čte-li se však předpis ten v souvislosti s ostatními předpisy části 4. stav. ř., do níž tento předpis jest zařaděn, a jež podle svého nadpisu obsahuje předpisy, které se týkají provádění staveb, nemůže býti pochybnosti o tom, že i cit. předpis upravuje pouze povinnost, která jest spojena s prováděním stavby, a že tudíž, poněvadž není ustanovení jiného, může býti aplikován jen tehdy, když na pozemku, při němž chodník má býti zřízen, nějaká stavba se provádí nebo již byla provedena.

Pro opačný názor nelze se dovolávati ustanovení mor. stav. řádu (§ 101 brněnského stav. řádu a § 99 mor. stav. řádu), neboť tyto předpisy výslovně ukládají povinnost ke zřízení chodníku i majiteli nezastavěného pozemku, kdežto slez. stav. řád takového předpisu nemá.

Neprávem také dovolává se stížnost měst. obce N. B. § 1 chodníkového řádu pro město N. B., neboť takovýto všeobecný předpis platí jen tehdy a potud, pokud spočívá na zmocnění zákonném. Lze snad připustiti, že v § 82 stav. ř. dáno jest příslušnému orgánu obecnímu zmocnění, aby ve funkci úřadu stavebního stanovil způsob konstrukce a šířku chodníku, není mu však dáno zmocnění, aby povinnost, která podle výkladu svrchu podaného postihuje toliko majitele staveb, rozšiřoval na majitele pozemků nezastavěných. Nelze tedy chodníkový řád, pokud chce uvaliti povinnost chodníkovou i na pozemky nezastavěné uznati za platnou normu právní. — — —

Č. 11.160.

Stavební právo (Čechy). — Řízení správní: Z rozhodnutí zem. úřadu podle § 22 stav. ř. pro Prahu o tom, zda pozemek postoupený pro ulici se odevzdává bezplatně či za náhradu, je podle § 129 stav. ř. a čl. 8 zák. č. 125/1927 Sb. přípustno odvolání k min.

(Nález ze dne 21. března 1934 č. 5867.)

V ě c: Město P. (adv. Dr. Leopold Langer z Prahy) proti zemskému úřadu v Praze (za zúč. Tělocvičnou jednotu »Sokol« v P. a Národní Jednotu Pošumavskou adv. Dr. Alois Petrův z Prahy) o rozšíření ulice.

V ý r o k: Na ř. rozhodnutí se zrušuje pro vadnost řízení.

D ů v o d y: K žádosti dědiců po Emanuelu K. za sdělení stavební čáry pro stavbu třípatrového domu na rohu J. třídy a L. ulice v P. usneslo se městské zastupitelstvo v P., aby L. ulice ve trati mezi Ja. ulicí a J. třídou byla se zřetelem na stále rostoucí frekvenci a výšku budov zde stavěných a projektovaných rozšířena z 15'20 m na 25'20 m souměrně k ose, a na základě tohoto usnesení sdělil městský úřad žadatelům stavební čáru.

K rekursu žadatelů zrušila osk v Plzni výměrem z 27. ledna 1928 dotčené usnesení obecního zastupitelstva, a to v podstatě z toho důvodu, poněvadž obecní zastupitelstvo již při sdělávání plánů polohy uznalo, že šířka 15'20 m je pro ulici L. dostatečná, a že nelze její rozšíření odůvodňovati zvýšenou frekvencí, když hlavní třída J. má na rohu L. ulice jen 20 m šířky, a když jiné ulice, kudy ubírá se frekvence, nejsou širší. Při tom poznamenala osk, že existující již rozšíření chodníku ulice L. před budovou finančního úřadu nestalo se ani tak z důvodů komunikačních, jako spíše se zřetelem na monumentální charakter oné budovy, a že rozšířením ulice L. povstal by na dlouhou řadu let u domů čp. . . . nevzhledný kout, a podotkla, že výška domu se musí podle § 73 stav. řádu řídit podle šířky ulic, nikoliv naopak.

K odvolání městské obce P. zrušil zsv v Praze rozhodnutí osk a v důvodech svého rozhodnutí uvedl, že v době, kdy byl sděláván platný plán polohy a určována šířka L. ulice, nebylo ještě možno předvídati budoucí rozvoj města, který vyvinul se tak, že ulice L. je značně zatí-